

УОЛТ УИТМАН

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ГЕРОИТЕ

Превод от английски: Владимир Свинтила, 1992

chitanka.info

1.

За тези тук земи, за тези страстни дни и за самия мен.

*Сега аз междувременно завръщам се при теб,
о, пръст на есенни полета, глава да сложа на гръдта ти*

*и на теб да се предам, да отговоря на пулсирането
на сърцето ти и праведно, и здраво,
и да съставя някой стих за теб.*

*О, пръст, която си безгласна, довери ми своя глас,
о, жетва на страната ми, о, безграничен ръст на лятото,*

*о, щедра и кафява пораждаща земя,
о, безкрайно плодородно лоно —
тази песен за да те възпея е.*

2.

*Вечно върху тази сцена
се разиграва божата, спокойна, ежегодна драма,
пищните процесии със птичи песни,
изгревите, дете нашата душа уталожват и я освежават,*

*вълнуващото се море, вълните по брега, могъщо
музикални,*

*леса, стърчащите дървета, стройните и тънички
овошки,*

*неизброимите и лилипутови войски на ниските
триви,*

*горещината, дъждавенето, неизмеримите
пространства паша,*

*кулисите на снеговете, на вятъра свободните
оркестри,*

просторната надвиснала стреха от облаци,
ясното небесносиньо и посребрените крайнини на
лесовете,
високо извисяващите се звезди, спокойните и водещи
звезди,
пасящите стада и хергелета, равнините от
смарагдови ливади,
гледката на разните земи,
на всеки прираст и на всички плодове.

3.

Америка, най-плодната — сега!
Ти цялата си раждане и радост!
Ти стениш от богатства, твоето благосъстояние
те е опасало като орнаментиран пояс
и ти се смееш ясно с болката на тежкото
богатство,
милиони сплитащи се съществувания, като че
преплетени
лози обединяват твоите просторни
притежания,
като огромен кораб, натоварен до ръба, ти влизаш
във пристанището и както от небето пада
дъжд
и пари се издигат от земята, тъй скъпоценни
стойности
валят върху ти и от теб нагоре се издигат,
ти, завист на Планетата, ти, Чудо!

Ти, къпана, ти, задушаваша се, плувнала във
пълнота,
честита господарка на спокойните хамбари,
ти, дамата на прериите, седнала в средата и
оглеждаща
света си, поглеждаща към Изток и към Запад,
разсипница, която срещу дума даваше хиляда милии

*и милиони ферми и не губиш, ти, всички
приютяваща,
гостоприемна (ти само си гостоприемна като
Бога!).*

4.

*Когато напоследък пях, гласът ми беше тъжен,
тъжни бяха гледките край мен със оглушителния
трясък
на омразата и с пушеците на войната.
Посред сраженията сред героите стоях
или минавах с бавни стъпки сред умиращи и сред
ранени.*

*Но аз сега не пея за войната,
ни за отмерени войнишки маршове и нито за
палатките
в бивака, нито за полковете дето бързо
приближават
и се разгъват в редове за боя, и ни за тъжните
и неестествените гледки на войната.*

*Простор ли искат тез почервенели и безсмъртни
редове,
първите настъпващи напред войски?
Простор ли искат призрачните редове, уви,
ужасните войски, които следват?*

*(Минавайте, минавайте, бригади горди с тропаци
нозе,
с младежките си здрави плещи, с раниците си
и с вашите мушкети, как Окрилен стоях
и как ви гледах, като тръгвахте на поход!)*

*Вървете, бие барабанът пак,
защото цяла армия пред погледа ти се стъпява*

и друга се събира, като гъмжи, вървейки в
арьергард,
о, ти ужасна и множаща се войска, вий, полкове,
тъй жалки със убийствената си диария и
жълта треска,
о, мъчениците на моята страна, с прогизнали от
кръв
превръзки, с патерици, виж, бледата ви армия
върви!

5.

Но в тези светли дни, във ширналия се красив
пейзаж
по пътищата и полетата с високи редове фургони
на фермери,
с плодове, хамбари, да влезе ли нечакана смъртта?

О, мъртвите не ме безпокоят, те са най-добре в
природата,
те са най-добре в пейзажа под дърветата и под
тревите
и някъде по края на небето, в далечната черта на
хоризонта.

Не ви забравям аз, заминали,
ни лете нито зиме, ах, загубени за мен,
но често на открито, като днес, когато моят дух
е омагьосан и е в мир, като приятно привидение
възниква споменът за вас и покрай мен безмълвно
преминава.

6.

Видях деня със връщането на героите,
(но несравнимите герои няма никога да се завърнат,
тях него ден не ги видях!).

*Видях несвършващи колони, видях процесии войски,
видях да идват и да дефилират във дивизии,
като течеха в северна посока, завършили труда си, •
на бивак във групи от големи лагери.*

*Не празнични войници — млади, вече ветерани,
измъчени и смугли, красиви, здрави, домоседи и
работници,
калени не в една кампания безкрайна и във потни
походи,
калени в много с труден бой завзети кървави полета.*

*Пауза, войската чака,
милиони, притекли се за бой, завоеватели очакват.
Светът, той също чака и после леко като нощ,
която свършва, сигурно като зората те се
стояват, чезнат.*

*Ликувайте, земи! Победни ми земи!
Не там е вашата победа, в онез червени, трескави
поля,
а тук и отсега нататъка е вашата победа!*

*Стопете се и изчезнете, армии,
пръснете се, бойци, облечени във синьо,
върнете се назад, хвърлете смъртоносното оръжие,
оръжие от днес за вас са хлебородните поля на Юг и
Север,
с по-здравословни битки, сладки битки, даващи
живот.*

7.

*Бъди високо, гърло мое, ясна — ти, душа!
Сезон на благодарности и глас на пълното ни
разбирателство,
песен радостна и мощна безгранична плодовитост.*

Всичките неразорани и необработени полета са се ширнали

пред мен, виждам аз арената на мойто племе и първите,

но и последните, невинните и мощните арени на човека.

*Виждам аз героите, заети с друга работа,
виждам здраво хванати в ръцете им по-
благородните оръжия.*

*Виждам майката на всичко,
отворила широко своите очи, напред се взира,
брои вариращите добиви продукти.*

Изпълнена е със живот далечната, обляна в слънце панорама,

*прерии, градини, жълтите жита на Север,
памук, ориз на Юг, тръстиката в Луизиана,
открити, незасети угари, поля богати с фий и
детелина,*

*крави и коне, стада овце и свини
и не една тържествена река, течаща в не един
поток,*

*изпълнен с младост и здравословните плата
със бризите, ухаеци на билки, зелената добра трева,
туй деликатно чудо, вечно раждащата се
трева.*

8.

*Трудете се герои, събирайте плода!
Не само в тези сякаш войнствени полета вас ви
гледа
майката на всичко със благородното лице и греещи
очи.*

*Трудете се, герои, трудете се добре,
добре с оръжието си служете —*

майката на всичко тук и както винаги ви гледа.

*Америка, доволно наблюдаваш ти
в полетата на Запад тези пъплещи чудовища,
божествено-човешките изобретения,
освобождаващите от труда машини, виж как
навсякъде,
като че пълни със живот, вървят въртящи се
сенокосачки,
парните жетварки и машините със конска
тяга,
вършачките, веялките, които хубаво отделят
плевата,
виж новите дъскорезачници, на Юг машината
за чистенето на памука и парната чистачка на
ориза,
пред твоите погледи, о, Майко,
със тези механизми и със други или само с мощните
си мишици плода събират твоите герои.*

*Събират всички, всички жънат, без теб, обаче,
о, Всесилна, никой сърп не би се движил в мир,
никой царевичен стрък не би се люшвал,
както люшка своите сребърни листенца в мир.*

*Под тебе само жънат те, и всеки сноп трева
под едрия ти лик събират, прибират житото в
Охайо,
Илинойс, Уискънсън, всеки стрък заради теб,
прибират царевицата в Мисури, Кентъки и
Тенеси
в бледозелените ѝ листи ежегодно, сеното струпват
те
от милионите откоси във уханните спокойни
плевници,
овеса във хамбара му и белите картофи в техния
хамбар*

и граха в неговия, берат памука в Мисисипи
или Алабама, копаят, трупат запаси от златните,
от сладките картофи в Джорджия и Каролина,
стрижат вълната във Калифорния и Пенсилвания,
жънат лена в щатите, които са в средата,
тютюна
и конопа в щатите, които са на края, обират боба
или граха
или пък обират ябълките от дървото,
гроздовете от асмата, каквото зрее и на Север, и на
Юг,
във всички щати, под греещото слънце и под
теб.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.